

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. . . . . 2 céntims.
Fóra de Palma » . . . . . 2 1/2 »
Números atrassats » . . . . . 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent á sa flauta.

S' envian es números á domicili, tant á dins Ciutat com á ses Viles, pagant per adelantat á s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta á conte de 16 números.

CARTES ESTRAVIADES.

I.

Bini-Algá 25 Agost de 1880.

MON BEN VOLGUT AMICH: A la fi ha comparegut sa téua molt apreciada carta que á n'es parexe, antes d'emprende es camí de la vila, ha volgut veure ses corregudes de *tòros* ó sa fàbrica de sa Farinera; y si hem de judicá per ses fetxas de sortida y d'arribada ha tengut temps per una còsa y altre: axò no va p'es carté ni per s'Administració de correus. Totduna l'he llegida à n'es nòstros amichs que s'han alegrat molt de sa vòstra bona salut, y sobre tot de lo que me dius: que sa redacció de L'IGNORANCIA encare no s'era mudada à Felanitx, ni tenia propòsit firme de fé tal desbarat.

—¡Ja's de rahó, los deya jò! ¿Are creyen que aquells señós, per una dotzena d'añs més ó manco que poguessen allargá sa vida, anant à viure à un pòble, volguessen abandoná es Pares de la Pàtria à s'època més crítica qu'han atravesat, com es sa de pescá y de cassá, de cobrá es jornal personal, de fé caeres per reposá ses que rompen ets atlòts y ses que s'haurán menesté es dia que tractin de replantá ets *eucalip-tus* de la Rambla y d'es Banch de s'Oli, que segons diuen ja no hey son? ¡Cá!! No heu cregueu. Allò va essé una humorada y rès més.

Lo que no hem rebut molt bé es sa reprensió que mos dona perque en aquest pòble no s'haja constituït encare sa Societat protectora d'ets animals, apesá de sa nòstra gran ignorancia. Tú tendrás que perdoná y me permetrás que te diga que axò son figues d'altre sostre: Que aquestes còses s'han de mirá molt bé abans d'emprenderlès. Ja vares veure com sa campàren ets iniciadós de sa primera que s'es projectada à Ciutat. Nòstros trabayam per bé de s'humanitat y encare estam enrera per podermos entreteni amb animals, y molt ménos

amb protegí es qui van allòure per dins Mallorca sense dexá rès per vert. ¡Com se coneix que vòltros heu perdut sa xaveta densá que vos heu alicat dins ses sociedats y vos heu empenat en fé *papé*; si algun dia en surts en ses *comes* rompudes ó amb sa *caxa* d'es còs esfondrada heu tendrás ben merescut. Com à bònsgermans que sou nòstros vos comanam à Déu de bòn cò perque vos illumini y tenga de sa séua bondadosa má, guardantvos de cometre pecats més gròssos encare, pues per tal ho tendriam que vos empenasseu en volè muntá una nòva imprenta empèsa p'es motor de gás, amb so sòl fi d'imprimí L'IGNORANCIA. Desenganet: qui es sabaté que fassa sabates.

Sa nòstra junta de L'IGNORANCIA progressa molt d'ensá que tenim per president à Don Querques y, sobre tot, d'ensá que mèstre Pèp, es sòllerich, s'es fét d'es nòstros. ¡Vaja un cap que té per inventá projectes y per fé glòses de picat quant l'ha empinada un poch! ¡Ja te divertiries, tú qu'ets de la còsa, si l'sentisses argumentá amb Don Querques, criticant es ciutadans. S'altre dia parlant de s'Ajuntament de Palma se despenjá amb aquesta y ben mirat tú vorás que tenia rahó.

«A Ciutat, deya, no fan rès de hò; parex qu'ets séus prohoms arribàren quant Sant Pere repartia bròu en lloch de cervell. Si son es diaris, llevat de L'IGNORANCIA, pèrden s'ase y ses magranes dunant nuticies cuntradictòries, barayantsè per un *H*, ó per còses que valen ménus, estraviant s'upinió d'es lectòrs que ja no creven en rès que lus digan si no alhaga ses séves passions; si s sa Literatura y ses Belles Arts, van à pas de hòu si nu están encurrelades; cad' aany s'Acadèmia está tancada una partida de mesus per falta de llum, y, gracies à un qui parla com jò que l'ubriren; es Teatrus també están tancats, diven que perque fa caló; si fòs axí ménus mal. Si son ses Societats mercantils nu més pensan en fé dublés, vengan d'allà ahont vengan. Si s'es cumèrs té ses barcas fermades en es Moll, es magatzems buyts y ses caxes plènes de

papés. Si es s'industria va de grapes, y. . . vaja, no'm parlèm pús perque es massa trist. Si s'ciutadans m'escultas sin à mí, anirian més drets y sobre tot s'Ajuntament no arribaria à ses tres pedretes en sus dèutes que l'consume xen y que l'farán murí hètich si no muda de conducta.»

—Bòno, ¿y que fariau vos? l'interrumpí Don Querques.

—¿Que faria? Prutegiria s'agricultura que's sa fònt principal de riquesa. Tot surt de sa tèrra y alla ahont nu hey ha pá nu hey manca renòu. Si, señó. Si jò fòs de s'Alcalde pusaria sucietats de prutecció à ses plantes, y en lloch de municipals pusaria hurtulans, y en lloch de serenus siquiés; es humbés lus dexaria fé; però, axò si, lus faria trèure aygu à tente bunete. No vuldria que's vecins se murissen de sèt pagant empleats, à una Ciutat que si s'esfundrava, lu que Déu no vulga, tots muririen negats, tanta n'hi ha devall, segons diven, persones qui heu entenen.

—¡Ja hey anau errat, mèstre Pèp! l'interrumpí Don Querques! Si no sabés que sempre anau de broma diria que vos reys de nòstros.

—Ydò, nu señó, nu vatx de broma, parl ben sèriu y ben furmal. A Ciutat falta cultivu; se necessita molt de fer ratge y òrdi y garròves. Vostè no negará que per dú sa tèrra conforme s'ha mesté bòn bestia y que encara qu'ets ases de bona casa no patexan n'hi ha molts de magres y es mesté engraxarlus bé ántes de pusarlus es jou. Si hey hagués faves abastament, molts d'es qui disputen ó pretenen de comes primes, aumentarian de pès y d'alsada y quant prènen sa ploma ó sa paraula per tractá lu que nu entenen no mus axurdarian ni pusarian en es cás de cercá empastes. Es ferrés pudrian fé màquines de segá. Ses bugaderes qu'are fan sabunera per sa boca de tant de fregá russegays, y ses mudistes que ténen es pès escurxats de tant de manxá à sa màquina de cusí per camviá flochs y banderetes anirian à sembrá fasòls y cavá patates. Tal vegada jò m'esplich malament y vostè no'm cumpren. Un altre dia en

turnarem parlá y vorá còm tench rahó.
Anit ja 's tart y no vuy que sa dòna me
reñy. Bòna nit tengan tots.»

¿Còm t'agrada sa mòstra? ¿No te pa-
reix que mèstre Pèp s'esplica? Ydò un
altre dia jò te contaré es séus plans de
agricultura.

Memòries à tota l'ignorantèl-la y dis-
pòn des téu amich,

GIL MIR
Mayòl de la Vila,

ES PRESONÉS DE NÀPOLS.

(CANSÓ POPULÁ.)

A la ciutat de Nàpols
Hey ha una presó, *la vida mia!*
Hey ha una presó, *la vida amó!*

Hey ha vint y nòu presos
Que cantan la cansó, *la vida mia!*
Que cantan la cansó, *la vida amó!*

La dama está en finestra
Qu' escolta la cansó, *la vida mia!*
Qu' escolta la cansó, *la vida amó!*

Es presos s'en temeren
Ja no cantaren nó, *la vida mia!*
Ja no cantaren nó, *la vida amó!*

—¿Perquè no cantau presos,
Perquè no cantau nó? *la vida mia!*
Perquè no cantau nó? *la vida amó!*

—¿Qu' hem de cantá señora,
Si estám en gran presó! *la vida mia!*
Si estám en gran presó! *la vida amó!*

Sense manjá ni beure
Si no 's un roagó, *la vida mia!*
Si no 's un roagó, *la vida amó!*

—Mon pare, lo méu pare,
Jò vos demán un dó, *la vida mia!*
Jò vos demán un dó, *la vida amó!*

No vos demán València
Ni tampòch Aragó, *la vida mia!*
Ni tampòch Aragó, *la vida amó!*

Ni tampòch Barcelona,
Ciutat de gran való, *la vida mia!*
Ciutat de gran való, *la vida amó!*

—Ma fiya Margalida,
¿Quin dó voleu que 'us don? *la vida mia!*
¿Quin dó voleu que 'us don? *la vida amó!*

—Mon pare, lo méu pare,
Ses claus de sa presó, *la vida mia!*
Ses claus de sa presó, *la vida amó!*

—Ma fiya Margalida,
Axò no heu faré nó, *la vida mia!*
Axò no heu faré nó, *la vida amó!*

—D' es presos qu' allá cantan,
Digau, ¿que 'n fereu vos? *la vida mia!*
Digau, ¿que 'n fereu vos? *la vida amó!*

—Demá seré dissapte,
Los penjarán á tots, *la vida mia!*
Los penjarán á tots, *la vida amó!*

—Mon pare, lo méu pare,
No mateu l' amadó, *la vida mia!*
No mateu l' amadó, *la vida amó!*

—Ay fiya, Margalida,
¿Quin es ton amadó? *la vida mia!*
¿Quin es ton amadó? *la vida amó!*

—Es de sa ròba blava,
Que té es cabey tan ros, *la vida mia!*
Que té es cabey tan ros, *la vida amó!*

—Ma fiya Margalida,
Será es primé de tots, *la vida mia!*
Será es primé de tots, *la vida amó!*

—¿Ay pare, lo méu pare!
A mi penjaume y tot, *la vida mia!*
A mi penjaume y tot, *la vida amó!*

Posau á cada forca
Un ramellet de flòs, *la vida mia!*
Un ramellet de flòs, *la vida amó!*

Perque sa gent que passi
Ne senti bòna oló, *la vida mia!*
Ne senti bòna oló, *la vida amó!*

Y diga un Pare nòstro
Per l' ànima de tots, *la vida mia!*
Per l' ànima de tots, *la vida amó!*

Amb una Ave María
Per mí y per l' amadó, *la vida mia!*
Per mí y per l' amadó, *la vida amó!*

***

RAM DE GUYNA.

TRACTAT dispòst y ordonat per un còck
molt instruit en còses de paladá y ven-
trey.

I.

MÒDO DE FÉ ARRÒS AMB LLET.

Després de ben nèt, el rentarás amb
aygo calenta y el posarás à axugá à n'es
foch fins que s'haurá esponjat.

Llavò posarás dos tassons petits d'ay-
go calenta per cada lliura d'arròs tot
dins sa cassòla y à n'es foch perqu' hey
don dos bulls; y luego la llevarás y la
dexarás tapada ran d'es fogó fins que
s' haja beguda s' aygo. Posarás altre
vegada sa cassòla en es foch tiranthi
quatre tassons de llet y mitja lliura de
sucre per cada una d'arròs; y si el vòls
més dols, nòu unses. Y amb poch foch
sòls que bulla el remanarás dues vegades
per baix y molt d'espai.

D' aquest arròs fét pasta, ben cuyt,
s' en pòden fé buñòls posanthi ets òus
correspondents.

II.

BUTZA DE BÒU.

Després de féta ben nèta, la posarás à
s' òlla. En essè cuyta la treurás y capolarás,
juntament amb totes herbes que
solen posá à n'ets aguiats y heu sofregirás
amb seym ó xuya dins un' òlla y
dexeu còure. Heu tremparás d'espices
y sal; y un poch abans de trèurela en
taula, hey axatarás un vermey d'òu ó
dos, segons lo que sia.

III.

GRAXONERA DE SANTA MAGDALENA.

Se pòsan sis òus y sis unses de sucre
clarificat; quant sia à punt de perla y
fret, heu batrás fins que s' als amb sa
cuyera; llavò s' hi pòsan tres unses de
pasta real y se torna batre un poch.
Posahi dues unses de piñons y cañella;
rayahi una coca d' un sòu, ben remanat
tot dins una graxonera y à dins es forn
fins que sia ben axut.

IV.

ESCABETXO DE PEIX Ó DE CARN.

Després de sofregida sa carn ó peix
la dexarás refredá y axugá. Fregirás
vinblanch amb òli, fuyes de lloré, ays
picats, pebrebò, clavells y cañella. Com-
pondrás es peix ó sa carn dins una sal-
sera y amb aquell such, quant sia ben
fret, heu taparás.

Es per demés dí que per trèure taya-
des, emprarás una cuyera ó una forqueta.

Si s' escabètxo ha de durá molt, hey
posarás poch ays, y si es de carn no
cap; y si dins es vinblanch hey pòses
un ratx de vinagre, será més duradé. De
totes maneres sempre hey posarás òli
fret qu' heu cobresca tot.

V.

ALTRE CASTA D' ESCABETXO TANT DE
PEIX CÒM DE CARN.

Després de frit es peix y ben axut
d' un dia abans, el posarás dins un' òlla.
Bollirás vinblanch, òli, sal, lloré, prebe-
bò y clavells; quant heu llevarás d'es
foch posahi cañella picada, y si no s' ha
de guardá més de dos mesos, hey posa-
rás ays y una mòlla de pá tot ben picat.
Y amb aquest such taparás es peix.

A falta de vinblanch pòts emprá vi-
nagre aclarit amb aygo.

VI.

ESCABETXO DE L' HORA.

Posarás per un cortó d' aygo es such
de dotze taronges agres y dos tassons
de vinagre, y amb sal, prebebò, clavells,
cañella y gengibre, tot ben picat heu
posarás dins una cassòla de boca molt
ample, à n'es foch fins que sia ben ca-
lent, però no ha de bollí.

Es peix després de frit el capficarás

dins aquell such, sòls un instant, y en essè fret posèl entre dos plats, de mòdo que estiga tapat fins havè frit altre pellada. Aquest peix no ha d'está acaramullat, sino escampat à sostres, amb burbayes entremitx.

Se pòt menjá totduna amb so such calent.

VII.

GREXERA.

Compondrás sa carn, féta tayades, dins una grexonera; hey posarás à sostres tota casta de fruyta, molta cèba, tot gènere d'espices, y veria de porch, faves tènres, siurons, pesols, moradux, vinagrella y un uy de lletuga. Després de ben compòst hey posarás aygo freda que no la tap, y si sa carn es tènre pòt còure à n'es forn.

VIII.

VELLANAT.

Se fa de vellanes torrades fóra pell; un parey de nous, sucre y vermeys d'ous, sal, espices y aygo. Se remena sempre per baix à fi de que no's crem.

(Continuará.)

XEREMIADES.

El Fomento de la Pintura y Escultura ha anunciat es vigèssim sorteó de lotes per dia 25 d'es pròxim mes; y tot seguit estampa quatre nòtes qu'haurán dexat esmús à més d'un *fomentat*.

Se trata, per dirho amb pòques paraules, de posá un triadó, garbell ó cedás à n'es portal de dit *Fomento* à fi y efecte de que no hey entrin ses òbres de pacotilla ni sa feyna d'embarch.

Si axí s'hagués fét ha estona, aquexa Societat no tendria demunt sa consciència sa partida de pecats artístichs que baix de sa séua protecció y nomenada s'han comès.

Ell ja haviam arribat à veurehi *Porriíssimes* en forma d'arengades, y pay-satges plens de regalim, y olletes y xocolateres per jugá infants, y barques per *ex-votos*, y figurins de casaca plagiats, y cuadròts y cuadrutxos que sòls feyan vasa per 'mor de sa vasa.

Déu vulga que sa actual Junta directiva haja afinat es mèdi de fomentá s'art, alluñant ets esplotadós de s'art.

**

Ja está vista s'influència y es domini qu'etzerseix sa premsa *sensata*, sobre es pòble y ses autoridats populás, es dia que se propòsa darli bons conseys.

Tots es diaris de Palma, inclús nòltros han clamat à favó d'es balls de boleros còm qu'es una de ses diversions que demòstran es bòn sentit comú d'es

ciudadans y lo ben atèsa qu'está sa policia urbana dins sa nòstra capital.

Ydò bònno, no han mancat còrs generosos y protectós de s'art qu'amb una abnegació y zèl imponderables van dèrrera establí una societat de balladós. ¡Be n'hajan ets amichs de *Terpsicore!*

Y are nòltros unim sa nòstra vèu à sa de s' *Isleño* perque s'Alcalde invertesca es producte de sa funció d'es novillos, que fé *fiasco* diumenge passat, tot amb accions de *La Bolera*, y axí donará pròves d'acèrt y bòn criteri. Tan mateix lo que li sòbra son doblés.

**

Diumenge passat, 22 d'Agost, à s' *Ateneo Balear* se celebrá una reunió à fi de establí unes fèstés y fires añals à Palma de Mallorca.

Dia 16 d'Agost de l'añy passat, à n'es número 9 de L'IGNORANCIA, pàgina tercera, ja donárem conte de sa primera reunió magna que s'havia tengut amb so matex objècte, haventla iniciada un ignorant d'es nòltros; y à n'es número 29 ja insertárem es programa d'un concurs poèlich que correspon à n'es matex objècte.

Ja está vist, còm ets altres arriban L'IGNORANCIA ja'n vé.

Y ara se disputarán sobre qui té sa glòria d'havè armat aquest canet. Nòltros no volèm dí rès; ¡sòls que se duga à pòrt!

**

Demá, segons diuen, s'ha de benehi sa mitja iglesia qu'han edificat es vesins de Son Rapiña. Una còsa estraña succeheix amb aquest nòu edifici, y es que té es campaná llest y la sacristia; dues còses que mancan ó tènén incompletes ses dues iglesias més antigues y més importants de Mallorca: La Sèu y Santa Eularia. També es particulá que la dediquin à Sant Bartomeu es Sant que tènén per Patró la major part de pòbles d'aquesta illa. Axò déu essè per sa necessitat que per tot tènén de subjectá el Dimoni. Ja se sab que, trèt Sant Miquèl, Sant Bartomeu es qui el té més aterrat.

Tot vos sia enhorabona, gent de Son Rapiña.

**

Xexanta dues setmanes fá que L'IGNORANCIA digué quatra paraules sobre sa barrina de ferro que havia comprada sa nòstra Diputació provincial; y à l'hòra d'ara pareix que se tracta de llevarli es rovey estrenantla dins un pòu de *Sa Farinera*, en es Pont d'Inca. Si la còsa va bé, ja veurem fe feyna à n'aquest instrument, pues à Mallorca tot es es comensá.

Per un pronta podem dí que à bòn punt la provan y amb bones mans está es pandero. Veurem y en parlarem.

**

Devés una raconada de Plassa es un escándol lo que s'hi succeheix casi cada dissapte y diumenge à vespre.

Dè les onze fins à les quatre ó les cinch de sa matinada s'hi arman uns balls, que es de *boleros*, comparats amb ells, no los arriban de bòn tròs.

Allá hey acudeix tot lo *milloret* de Ciutat en quant à *bònes* costums.

L'IGNORANCIA no faria cas de que el Señó Governadó, que té tanta bòn ey-ma per sorprende nius de jugadós, hey fès per allá una passadeta à les sordes, presentantshi de còp descuyt.

Si'u fès axí, li asseguram que'n veuria de verdes y de madures.

Hey ha còses que no's pòden comportá en via ninguna; y aquesta de que parlam es una d'elles.

**

Mos han assegurat qu'es directó de camins de devés Pollènsa ha tornat curt de vista, y que per lo matex s'altre dia tropesá y es ferí à un uy de poll amb una pedra de ses moltes que caygueren amb so tròs de marge de Son Bruy.

Més val que sia ell qu'un altre.

**

A s'estació de Binisalem hey han posat de manifest un papé que dona regles per combatre sa filoxera.

Un binissalemé ignorant va dèrrera plantarnhi un altre, de papé, just en es costat d'aquell, que doni regles per combatre es cans de bòu.

**

Es dia de San Bernat va essè enguañy diada de desgracies.

A la Real, un atlòt caygué d'un abre y se va escalabrà tot.

Devant es *Pòrticos*, una dòna se tirá cap avall desde un terrat, y s'espoltí es cervell demunt s'empedrat des carré.

Un hòmo caygué p'es Miradó.

A un atlòt li esclafaren es pèus ses ròdes d'es tram-via.

A un altre atlòt catalinero un couet li cremá tota sa cara.

Un carro volcá devés sa Pòrta Pintada, y hey hagué forsa de còps blaus y pell alsada, etc., etc.

.....

Es Directó de L'IGNORANCIA té una gran fè en cèrts adagis; y en bòn dia de Sant Bernat justament li vengué à sa memòria aquell qui diu: *No hey ha desgracia sense ventura*.

—Vat'aquí un dia, (va pensá), que s'es mesté aprofitarló, per lo que resa aquell adagi.

Y dit y fét: en nom del Pare, del Fill,... va triá es dia de Sant Bernat, per casarsè, es Directó de L'IGNORANCIA.

Déu li haja dexat ben acertá; y amb salut y amb alegria, que pugan viure molts añs, còm Sant Jusep y María.

**

Es vapor de dilluns passat mos dugué des continent 80.000 duros en *calderilla*.

¡Com si encara no n'hi hagués abastament de *monedets*, per dins Mallorca!

* *

¡Bona l'hem feta, Geròni! Ara resulta qu'el Doctor Tanner mos ha dat un *camelo*: feya veure que dejunava durant 40 dies, y per sota má, sense que ningú s'en temés, posava miques dins sa panxa.

Lo mateix fan molts que govèrnan, en trobarsè dalt la ròda. Fan veure que dejunan; però, devall, devall,... ¡eley, eley!

* *

Visquem y veurém còses.

Aquests dies, à sa muntaña, s'ha pegat fòch un depòsit de néu.

Aquesta notícia la mos ha donada es *Diari de Palma*.

* *

Un diari pòsa molt d'*empeño* en que compònguen y aplanin es pis de sa plassa de sa Porta Pintada, perque puga anarhi amb *comòdo* per allà sa gent que va y vé des Carril.

Y llavò també (podria afegirhi), per si s'estravenia haverhi de fé un ball de *boleros*.

Tot es possible en aquest mon.

* *

Diuen que n'Oms de ses cadires, tracta de fé nou es cadafal de sa música en es Born, y qu'hey vòl posá portalades y finestres y columnes de ferro y tot es demés carro-portal.

A veure si en está llest, *fará polít*.

* *

A n'ets ignorants que vulgan enviar-mos *coverbos* bons y rebedós, los ho pagarem à rahó de un centim de pesseta sa dotzena, amb obligacions des Dòcks.

Pòden enviarlos, à sa nòstra Administració. Es pagos se farán à sa Calòbra.

COVERBOS.

Una vegada ets obrés de la Mare de Déu d'Agost, de certa vila (ó era Andraitx ó Montuiri,) resolguèren fé sa *figura* nòva, y vengueren à Ciutat per encarregarla à un escultó, fentli avinent qu'havia d'essè una Mare de Déu ajeguda.

S'escultó posá má à l'òbra; y à principis d'Agost, que ja estava casi llesta, vengueren à veurerla ets obrés à n'es séu *tallé*, y trobàren sa figura dreta d'esquena à sa paret que li acabavan de daurá es vestit.

—¿Ahont es sa nòstra? li varen demaná ets obrés.

—Foy! ja la veys, los respongué s'escultó.

—Ah! no seño: nòltros li encarregàrem una Mare de Déu d'Agost, ajeguda, y aquesta está dreta; axò no's es tracto!

S'escultó que vé totduna sa séua arriesa, los digué:

—Germans; teniu rahó; tornau d'aquí à dos dies y la vos tendré llèsta.

Es cap de dos dies vá ajeguda en terra sa mateixa figura, y los esperá.

—¡Axò es sa Mare de Déu des tracto! digueren axuxí que entràren; y després de pagarley, la s'en dugueren còm que dursen un mòrt.

* *

Un Mèstre d'escòla esplicant s'Historia sagrada à n'es séus dexebles los deya que es primé homo vá essè format per Déu, d'un poch de fanch, y que per axò tots venim à sè de terra en quant à sa materialitat des nòstro còs.

—Ydò, si es axí, (li va respòndre un atlòt per fé d'agut), ¿còm es que jò me menj piñòls de cireres y d'olives y no me néix cap abre dins el còs?

—Te diré, (li contestá es Mèstre), no sòlen néxe totes ses llevós que semblan; emperò jò posaria messions que, abans de tú néxe, ta mare se degué enviá un piñòl d'aubercoch.

* *

S'altre dia una dòna estava ajoneyada dins una Iglesia devant la Mare de Déu de la Conciència, y sense darsen conta, esclamava d'en tant en tant:

—Mare-de-Deueta, despertau remordiments en el còr de Don..... (anomenava un procuradó), per ses passades que m'ha fètes.

Aquella pòbre dòna devia havè perdut es seño.

* *

Un pagès estava embabayat devant una fotografia mirant es diferents retratos qu'hey havia de manifest à n'es públich.

Amb axò repará una reproducció des famós grupo de Ranch, titulat: *Ses Tres Gracies*, y tot meravellat exclamá:

—¡Mirau qu'heu val amb aquestes dònnes! ¡Ell no ténen doblés per comprarsè vestits, y axí y tot encare consènten à retratarsè totes nùes! ¡Ay Déu, si es Vicari nòstro los pòsa ets uys demunt! ja 'u será blau es festé!

* *

Un Coremé predicava sobre sa vida, passió y mòrt de Nòstro Seño Jesucrist quant feya oració à s'Hort; y amb axò un pagès que l'escoltava y que ja heu havia sentit predicá altres anys, digué per ell mateix:

—Però si aquest pòbre Seño ja sabia lo que li havia passat s'altre any ¿perque deü essè qu'hey ha volgut torná enguañy?

PORROS-FEYES.

SOLUCIONS À LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Un as y dos reys fan trenta un.*
SEMBLANSES.—1. *En que fa cadufos.*
2. *En que fa òbres.*
3. *En que té traus.*
4. *En qu'ha mesté carbó de pedra.*

TRIANGUL.....—*Porta-Port-Por-Po-P.*
FUGA.....—*Mori Marta, mori farta.*
CAVILACIÓ....—*Mosen Lluch.*
ENDEVINAYA.—*Sa fitó de passionera.*

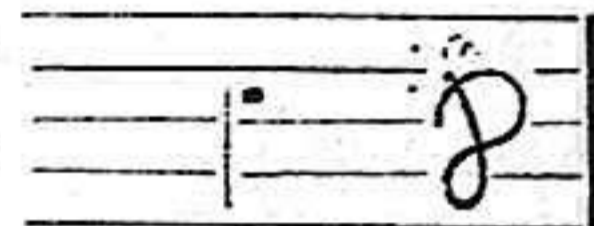
LES HAN ENDEVINADES:

Totes:—*Un Punxa engegat, K. D. T., Un Catòlich, Pèp Blat y Voracita.*

Cinch:—*Un Sabatè en dilluns, Un Escolá, Copiu y Dos Tranquils.*

Quatre:—*Un Catalinero, Papyus y Don Querques.*
Y una no més:—*N. Ganxo, Cotorreta, Pere Tòfol y Pistatxo y Comp.*

GEROGLIFICH.

1 I Adela Sal

ATXE NEA DGI.

UN INDIOTÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un pintó à moltes ròbes de llista?
2. ¿Y una oronella à sa caló?
3. ¿Y un mal estudiant à un bòn hortolá?

P. PEXET.

TRIANGUL DE PARAULES.

Ompli aquests pichs amb lletres que llegides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa, una vila de Mallorca; sa 2.ª, un foraste molt rich; sa 3.ª, lo que conra un pagès; sa 4.ª, un fit de Noè; sa 5.ª, un animal, y sa 6.ª, una lletra.

TIX.

FUGA DE CONSONANTS.

.A.A .A.A E. U. .O.

X.

ENDEVINAYA.

No som rata y tènch forat;
Tot Moreu malícia 'm té,
Y En Pere Pexet també,
Pues amb guardes som honrat.
No hey ha cap *Punxa engegat*
Que guard' ses portes més-bé,
Ni hey ha cap *Indioté*
Que senti entre es polls un piú
Còm es méu, tan dols y viu
Que quant s'emperna no xista
Ni p'en Co-lau *Tibicriste*.

B.

(Ses solucions dissapte qui vé si som eius.)

28 AGOST DE 1880.

Estampa den Pere J. Gelabert.